Dosarul nr. 2i-237-4/22

H O T Ă R Î R E
în numele legii

18 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)
Instanţa de insolvabilitate compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Arhip Alexandru
grefier Aculov Vladlena

a examinat în ședință publică cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „CEGALTRANS”, în procedura simplificată a falimentului, Selevestru Irina împotriva *****, ***** și a lui ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară,

a c o n s t a t a t :

În fapt:

1. În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată față de societatea cu răspundere limitată „CEGALTRANS” (în continuare - S.R.L. „CEGALTRANS”), în procedura simplificată a falimentului.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr. 2i-237/22 din 26 septembrie 2022, s-a constatat starea de insolvabilitate a S.R.L. „CEGALTRANS" și s-a inițiat procedura simplificată a falimentului, desemnând în calitate de lichidator administratorul autorizat Selevestru Irina.

3. La data de 20 mai 2025, lichidatorul S.R.L. „CEGALTRANS", Selevestru Irina, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâților *****, ***** și *****, solicitând atragerea acestora la răspundere subsidiară solidară pentru acoperirea pasivului debitorului în cuantum de 58.265.279 lei, suma corespunzând totalului creanțelor validate în tabelul definitiv consolidat al creanțelor. Temeiurile invocate au fost art. 248 alin. (1) lit. a), lit. e) și lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.

4. În privința pârâtei *****, lichidatorul a invocat două temeiuri distincte: art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității – ținerea contabilității fictive sau contrare legii și contribuirea la dispariția documentelor contabile; și art. 248 alin. (1) lit. h) din aceeași lege – nerespectarea obligației de depunere a cererii introductive de insolvabilitate în conformitate cu art. 14 din Legea insolvabilității. Referitor la primul temei, s-a invocat Actul de control fiscal nr. 5-684468 din 17 noiembrie 2017, din care rezultă că S.R.L. „CEGALTRANS” nu a ținut evidența contabilă în perioada 08.07.2014-30.09.2017, nu a prezentat declarații de TVA pentru lunile noiembrie 2014 – septembrie 2017 și a diminuat obligațiile de plată a TVA cu suma de

2.779.777 lei; de asemenea, a invocat și Decizia SFS nr. 117/69 din 12 ianuarie 2018, prin care au fost stabilite obligații fiscale suplimentare, reținându-se că societatea nu s-a înregistrat ca plătitor de TVA din octombrie 2014, deși livrase bunuri a căror valoare depășise plafonul legal. Referitor la cel de-al doilea temei, lichidatorul a susținut că obligațiile fiscale ale debitorului au apărut începând cu noiembrie 2014, că starea de incapacitate de plată a intervenit în termenul imediat următor, că pârâta *****, în calitate de administrator statutar, era obligată, conform art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilității, să depună cerere introductivă în termen de 30 de zile de la apariția stării de insolvabilitate a debitorului, obligație pe care nu a respectat-o, întrucât cererea introductivă a fost depusă ulterior, la 06 iunie 2022, de creditorul S.R.L. „SANSAN-SERVICE".

5. În privința pârâților ***** și *****, lichidatorul a invocat temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității – folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal ori în interesul unei alte persoane. Reclamantul a susținut că, din contul bancar al S.R.L. „CEGALTRANS" nr. MD62ML000000002251300536, deschis la B.C. „Moldindconbank" S.A., au fost ridicate sume de numerar în baza unor delegații emise pe numele pârâților, după cum urmează: ***** a ridicat numerar în sumă de 79.495.870 lei, în perioada 06 octombrie 2014 – 10 noiembrie 2014, iar ***** a ridicat numerar în sumă de 280.630.882 lei, în perioada 11 noiembrie 2014 – 27 februarie 2015. Potrivit mențiunilor din extrasele bancare, destinația indicată a retragerilor a fost „achiziționarea produselor agricole". Reclamantul a invocat că niciuna dintre aceste tranzacții nu a fost justificată prin documente contabile înregistrate în evidențele S.R.L. „CEGALTRANS".

6. *În cadrul ședinței de judecată din 09 decembrie 2025, pârâtul* ***** a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. A menționat faptul că, nu-i cunoaște pe pârâții ***** și *****, totodată acesta a subliniat că nu a ridicat din contul S.R.L. „CEGALTRANS" careva mijloace financiare așa cum este invocat de lichidator, aceste fapte au fost efectuate de un grup criminal organizat care opera prin identități false, fapt confirmat prin înscrisurile ce a solicitat a fi anexate: sentința penală a Judecătoriei Buiucani, dosarul nr. 1-845/2016, din 09 martie 2016; sentința penală a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, dosarul nr. 1-1194/17, din 28 iulie 2017; ordonanța de clasare din 21 august 2017; răspunsul Procuraturii Anticorupție din 17 octombrie 2025 la demersul instanței, privind existența urmăririi penale desfășurate cu privire la un grup criminal organizat.

*7. În cadrul ședinței de judecată, pârâții ***** și *****,* fiind citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu s-au prezentat și n-au comunicat instanței motivele neprezentării.

8. În cadrul ședinței de judecată, lichidatorul Selevestru Irina nu s-a prezentat însă a solicitat examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Motivarea instanței.

9. Audiind explicațiile participantului prezent în ședința de judecată, studiind actele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate în raport cu prevederile legale pertinente, instanța de insolvabilitate consideră necesar să respingă cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „CEGALTRANS", în procedura simplificată a falimentului,

Selevestru Irina împotriva **, ***** și a lui ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, ca fiind neîntemeiată, din considerentele ce succed.***

Natura juridică a răspunderii subsidiare

10. Potrivit art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, calitatea de subiect al răspunderii subsidiare o pot avea membrii organelor de conducere ale debitorului, inclusiv administratorii societății. Din actele dosarului rezultă că pârâta ***** a deținut calitatea de administrator statutar al S.R.L. „CEGALTRANS", calitate în care îi incumbau obligațiile de gestiune și reprezentare a societății, inclusiv obligațiile prevăzute de Legea contabilității și de Legea insolvabilității referitoare la depunerea cererii introductive.

11. Pârâții ***** și ***** nu au deținut calitatea de membri ai organelor de conducere ale S.R.L. „CEGALTRANS" și nu au figurat ca asociați sau administratori ai acestei societăți. Cu toate acestea, art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității permite atragerea la răspundere subsidiară și a altor persoane – care nu fac parte din organele de conducere , cu condiția dovedirii săvârșirii de către acestea a uneia dintre faptele ilicite enumerate limitativ de textul legal, în speță temeiul prevăzut la lit. a): folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal.

12. Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul în care debitorul este o persoană juridică, membrii organelor de conducere răspund personal pentru prejudiciile cauzate prin acțiunile sau inacțiunile lor contrare legii sau actelor de constituire. Art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității prevede cazurile în care membrii organelor de conducere sunt atrași la răspundere subsidiară pentru creanțele rămase nesatisfăcute după finalizarea procedurii de insolvabilitate, dacă aceștia au contribuit la starea de insolvabilitate prin anumite fapte ilicite.

13. Răspunderea subsidiară reglementată de art. 248 din Legea insolvabilității este o formă specială de răspundere delictuală civilă, guvernată de principiile generale ale răspunderii civile delictuale, astfel cum sunt reglementate de art. 1998 și urm. din Codul civil al Republicii Moldova. Pentru atragerea la această răspundere este necesar a fi întrunite cumulativ următoarele elemente: existența unui prejudiciu; existența unei fapte ilicite săvârșite de membrul organului de conducere; existența legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu; vinovăția autorului faptei.

14. Instanța va analiza, în continuare, separat pentru fiecare pârât și pentru fiecare temei invocat, dacă reclamantul a dovedit existența faptei ilicite, element constitutiv primordial, a cărui lipsă face inoperantă analiza celorlalte condiții. Sarcina probei incumbă reclamantului, conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale.

Cu privire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității

15. Cu privire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, reclamantul a invocat că S.R.L. „CEGALTRANS” nu a ținut evidență contabilă în perioada 08.07.2014–30.09.2017, nu a depus declarații de TVA pentru lunile noiembrie 2014–septembrie 2017 şi a diminuat obligațiile de plată a TVA cu suma de 2.779.777 lei, fapte

constatate prin Actul de control fiscal nr. 5-684468 din 17 noiembrie 2017. De asemenea, reclamantul a invocat Decizia SFS nr. 117/69 din 12 ianuarie 2018, prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare. Reclamantul a susținut că pârâta *****, în calitate de administrator statutar al S.R.L. „CEGALTRANS", a contribuit la ținerea fictivă a contabilității şi la dispariția documentelor contabile ale debitorului.

16. Conform art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, constituie temei de răspundere subsidiară ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile sau a documentelor de constituire. Textul legal reglementează alternativ două conduite distincte: ținerea contabilității fictive sau contrare legii; contribuirea la dispariția documentelor contabile ori de constituire. Indiferent de care dintre aceste ipoteze este invocată, pentru angajarea răspunderii subsidiare este necesară dovedirea cumulativă a tuturor elementelor răspunderii delictuale civile: fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate şi vinovăția, potrivit art. 1998 alin. (1) din Codul civil.

17. Instanța reține că Actul de control fiscal nr. 5-684468 din 17 noiembrie 2017 şi Decizia SFS nr. 117/69 din 12 ianuarie 2018 atestă că S.R.L. „CEGALTRANS" nu a ținut evidență contabilă în perioada 08.07.2014–30.09.2017 şi nu a îndeplinit obligațiile de declarare a TVA. Aceste înscrisuri dovedesc nereguli contabile şi fiscale ale societății, însă instanța constată că reclamantul nu a prezentat nicio probă din care să rezulte că pârâta ***** a contribuit la dispariția documentelor contabile ale debitorului, în sensul distrugerii, ascunderii sau sustragării acestora. Actele de control fiscal constată lipsa evidenței contabile, însă nu stabilesc că documentele au dispărut ca urmare a unei acțiuni deliberate a administratorului, distinctă de simpla neîntocmire a acestora. Ipoteza contribuirii la dispărerea documentelor nu este, aşadar, dovedită.

18. Referitor la ipoteza ținerii contabilității fictive sau contrare legii, instanța reține că, chiar dacă neregulile constatate ar putea fi încadrate în această noțiune, reclamantul nu a dovedit legătura de cauzalitate dintre această conduită şi starea de insolvabilitate a S.R.L. „CEGALTRANS", constatată prin hotărârea din 26 septembrie 2022. Nu au fost prezentate rapoarte de expertiză contabilă, analize financiare sau alte înscrisuri din care să rezulte că ținerea defectuoasă a evidenței contabile a condus la incapacitatea de plată a debitorului sau a agravat starea financiară a acesteia.

19. Având în vedere cele expuse, instanța constată că temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nu este dovedit față de pârâta *****. Reclamantul nu a probat contribuția pârâtei la dispariția documentelor contabile şi nici legătura de cauzalitate dintre neregulile contabile constatate şi starea de insolvabilitate a debitorului.

Cu privire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității

20. În susținerea temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, reclamantul a invocat că pârâta *****, în calitate de administrator statutar al S.R.L. „CEGALTRANS", nu a depus cerere introductivă în termenul prevăzut de art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilității. Reclamantul a susținut că obligațiile fiscale ale debitorului au apărut încă

din noiembrie 2014, că starea de incapacitate de plată a intervenit ulterior, şi că cererea introductivă a fost depusă abia la 06 iunie 2022 de către creditorul S.R.L. „SANSAN-SERVICE”, cu întârziere față de momentul în care administratorul era obligat să o depună.

21. Conform art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor prevăzute la art. 10 din aceeaşi lege. Temeiul general de intentare a procesului de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului, definită de art. 2 din Legea insolvabilității ca situație financiară în care debitorul este imposibilitate să-şi execute obligațiile pecuniare scadente. Prin urmare, pentru dovedirea încălcării obligației prevăzute de art. 14, reclamantul trebuia să stabilească, în prealabil, momentul la care debitorul a înregistrat incapacitate de plată și moment de la care începe să curgă termenul de 30 de zile pentru depunerea cererii introductive.

22. Instanța constată că reclamantul nu a prezentat probe din care să rezulte momentul concret al survenirii incapacității de plată a S.R.L. „CEGALTRANS”. Nu au fost depuse extrase de cont bancar ale debitorului din perioada relevantă, situații financiare periodice, rapoarte de expertiză contabilă sau alte înscrisuri care să stabilească cu certitudine data la care debitorul a ajuns în imposibilitatea de a-şi onora obligațiile scadente. Existența unor obligații fiscale neachitate constatate prin actul de control din 2017 nu presupune, prin ea însăşi, incapacitate de plată în sensul art. 2 din Legea insolvabilității, aceasta necesitând a fi dovedită prin probe privind situația financiară globală a debitorului. În lipsa stabilirii momentului incapacității de plată, nu poate fi determinat nici termenul în care administratorul era obligat să depună cererea introductivă şi, prin urmare, nu poate fi constatată încălcarea obligației prevăzute de art. 14 din Legea insolvabilității.

23. Având în vedere cele expuse, instanța constată că temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nu este dovedit față de pârâta *****. Reclamantul nu a probat momentul survenirii incapacității de plată a debitorului şi, în consecință, nu a dovedit încălcarea obligației de depunere a cererii introductive prevăzute de art. 14 din Legea insolvabilității.

Cu privire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității

24. În privința pârâților ***** şi *****, reclamanta a invocat temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității – folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal. A susținut că, din contul bancar al S.R.L. „CEGALTRANS” nr. MD62ML000000002251300536 deschis la B.C. „Moldindconbank” S.A., au fost ridicate sume de numerar în baza unor delegații emise pe numele pârâților: ***** suma de 79.495.870 lei în perioada 06 octombrie – 10 noiembrie 2014, şi ***** suma de 280.630.882 lei în perioada 11 noiembrie 2014 – 27 februarie 2015, cu destinația „achiziționarea produselor agricole”, fără a fi justificate prin documente contabile înregistrate în evidențele S.R.L. „CEGALTRANS”.

25. Conform art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, răspunderea subsidiară poate fi angajată față de persoana care a folosit bunurile sau creditele debitorului în interes

personal. Dovedirea acestui temei impune stabilirea certă a identității persoanei care a efectuat operațiunile respective, simpla menționare a numelui beneficiarului în extrasele bancare nefiind suficientă atunci când există probe care pun la îndoială identitatea reală a persoanei care a acționat. Sarcina probei incumbă reclamantului, conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

26. Referitor la pârâtul *****, instanța reține că proba principală invocată de reclamant o constituie extrasele bancare ale contului S.R.L. „CEGALTRANS", în care figurează mențiunea ***** la rubrica beneficiarului retragerilor de numerar. Instanța constată că, prin sentința penală nr. 1-845/2016 din 09 martie 2016, pronunțată de Judecătoria Buiucani, definitivă, ***** a fost condamnat pentru confecționarea şi utilizarea unui buletin de identitate fals conținând datele lui *****, pe baza căruia a deschis un cont bancar la B.C. „Moldindconbank" S.A. pe numele lui ***** şi a efectuat operațiuni financiare în baza identității falsificate, la aceeaşi instituție bancară şi în aceeaşi perioadă cu retragerile imputate pârâtului. Instanța penală a reținut că ***** a fost victima furtului de identitate şi nu a participat în niciun fel la tranzacțiile efectuate în baza datelor sale personale.

27. Totodată, instanța reține, că prin sentința penală nr. 1-1194/17 din 28 iulie 2017, pronunțată de Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, ***** a fost condamnat definitiv pentru constrângerea lui ***** victimă în cauza penală nr. 2015050073 privind falsificarea identității sale, să retragă plângerile depuse, prin amenințări cu violență fizică față de el şi față de membrii familiei sale. Totodată, prin răspunsul Procuraturii Anticorupție din 17 octombrie 2025, transmis ca urmare a demersului adresat de instanță, s-a confirmat că a existat un dosar de urmărire penală privind un grup criminal organizat condus de *****, care opera prin mai multe societăți comerciale, printre care S.R.L. „Vetorcom", S.R.L. „Katrom Grup", S.R.L. „Grinvitas" şi altele –, utilizând ca administratori nominali persoane vulnerabile social, pe ale căror date de identitate se efectuau operațiuni financiare fără participarea acestora.

28. Față de probele administrate, instanța constată că extrasele bancare care indică numele ***** ca beneficiar al retragerilor nu constituie dovadă concludentă că pârâtul ***** a efectuat personal acele operațiuni. Sentința penală definitivă nr. 1-845/2016 a stabilit că, în aceeaşi perioadă şi la aceeaşi instituție bancară, ***** acționa în baza identității lui ***** falsificate. Delegațiile în baza cărora s-au efectuat retragerile nu se află în dosar, banca nefiind în măsură să le prezinte, ca urmare a distrugerii arhivelor conform nomenclatorului arhivistic, astfel încât nu poate fi verificată identitatea reală a persoanei care a acționat. Reclamantul nu a administrat nicio altă probă aptă să confirme că pârâtul ***** a ridicat efectiv numerarul şi a dispus de acesta în interes propriu. Prin urmare, temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) nu este dovedit față de pârâtul *****.

29. Referitor la pârâtul *****, instanța constată că proba invocată de reclamant constă, de asemenea, în extrasele bancare ale aceluiaşi cont al S.R.L. „CEGALTRANS", în care figurează mențiunea ***** ca beneficiar al retragerilor de numerar în sumă de 79.495.870 lei, în perioada 06 octombrie – 10 noiembrie 2014. Delegațiile în baza cărora s-au efectuat aceste retrageri nu se află în dosar, banca nefiind în măsură să le prezinte ca urmare a distrugerii arhivelor conform

nomenclatorului arhivistic, astfel încât nu poate fi verificată identitatea persoanei care s-a prezentat la ghișeul bancar.

30. Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probei circumstanțelor invocate ca temei al pretențiilor se incumbă reclamantului. În condițiile în care delegațiile nu pot fi verificate, iar contextul operațiunilor aceeaşi bancă, aceeaşi perioadă, acelaşi mecanism de utilizare frauduloasă a identităților, confirmat prin răspunsul Procuraturii Anticorupție creează îndoială rezonabilă cu privire la identitatea reală a persoanei care a acționat, menționarea numelui ***** în extrasele bancare constituie un indiciu, insuficient pentru a dovedi, în mod cert, că pârâtul a ridicat personal numerarul şi a dispus de acesta în interes propriu sau al unui terț. Reclamantul nu a administrat nicio altă probă în susținerea acestui temei. Prin urmare, temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) nu este dovedit față de pârâtul *****.

Concluzia instanței

31. Față de considerentele expuse, instanța constată că niciun temei invocat de reclamant nu a fost dovedit față de niciunul dintre pârâți. În privința pârâtei *****: temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) nu este dovedit, reclamantul nefăcând dovada contribuției pârâtei la dispariția documentelor contabile şi nici a legăturii de cauzalitate dintre neregulile contabile constatate şi starea de insolvabilitate a debitorului; temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) nu este dovedit, reclamantul neprobând momentul survenirii incapacității de plată, element indispensabil pentru stabilirea încălcării obligației de depunere a cererii introductive. În privința pârâților ***** şi *****: temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) nu este dovedit, reclamantul nefăcând dovada certă că aceştia au efectuat personal retragerile de numerar şi au acționat în interes propriu, în condițiile în care delegațiile bancare nu pot fi verificate, iar sentința penală definitivă nr. 1-845/2016 stabileşte că ***** a operat în baza identității falsificate a lui *****, la aceeaşi bancă şi în aceeaşi perioadă.

32. Prin urmare, instanța apreciază cererea depusă de lichidatorul S.R.L. „CEGALTRANS”, în procedura simplificată a falimentului, Selevestru Irina împotriva *****, ***** și a lui *****, privind atragerea la răspunderea subsidiară, ca fiind neîntemeiată, urmând să o respingă integral.

33. În conformitate cu art. 5 și art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, conform prevederilor art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „CEGALTRANS”, în procedura simplificată a falimentului, Selevestru Irina împotriva *****, ***** și a lui ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este definitivă și poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile din data pronunțării, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Arhip Alexandru**